

Afară de semnele enumerate, se mai întrebun-
tează în scriere și alte semne ajutătoare. Acestea
sunt :

- a. „“ (Semnul introducerii)
- b. () (sau — —) (Parentesu,)
- c. ... (semnul de suspensiune) etc.

a. Semnul introducerii se întrebunțează înaintea
și în urma unei propozițiuni, în care se citează
vorbele altuia, d. e. *Solomon zicea : «frica dom-
nului est începutul înțelepciunii.»*

Dacă aceasta va ținea mai multe rânduri, sem-
nul introducerii se va repeta înaintea fie-cărui rând.

b. Parentesul se întrebunțează spre a deosebi în
frase niște note date, niște esplicări, sau chiar unele
propozițiuni întregi, introduse în frasă nu mai pen-
tru esplicări, d. e. *El muri în anul acela (1848).*
Ioan — cu toate că era un om cu minte — a făcut
această nelegiuire.

c. Semnul de suspensiune să întrebunțează spre
a arăta întreruperea unei vorbiri, d. e. *Domnilor,*
v'aș vorbi multe, dar ... Alexandre ... Cerule! ...
am crezut ... ce rușine me apasă! Da, am crezut,
că zăresc niște urme de ale lui Alexandru.

D). MATERIA ARATATA PRIN DISPOZIȚIUNE SI TEMA.

I. GRADINA (Tema)

(Dispozițiunea)

1. Unde poate fi o grădină?

- 1 Lângă sat,
- 2 În sat sau oraș.